

Der kan være mange andre hensyn. Der kan være mange andre ting, man ønsker at opnå, og så er det, som jeg sagde i indledningen: Hvordan vil man i øvrigt måle det? Hvad er det for et termometer eller lignende, man skal bruge til den her måling? Det er også sådan, at den kriminalpræventive effekt ofte vil bestå af flere forskellige indsatser. Det er jo ikke nødvendigvis kun det pågældende lovforslag i sig selv. Der kan være hele den forebyggende indsats, der kan være hele oplysningen om f.eks. røverier i private hjem, hvor der i øjeblikket kører en meget stor oplysningsindsats for at få begrænset det. Det kan også være en del af det.

Det kan være holdningsbearbejdning, holdningsbearbejdning til, hvad der er rimeligt, og hvad der er urimeligt, hvad man må, og hvad man ikke må. Risikoen for bliver opdaget – hvad er risikoen for at blive opdaget? Det er også væsentligt. Straf, strafudmåling – hvor mange års fængsel kan også være en del af det. Konsekvenser osv. osv. Og så er der også det ved det, at vi jo egentlig aldrig rigtig ved, hvad der ville være sket, hvis lovforslaget ikke var blevet vedtaget. Det ved vi jo ikke. Den øvelse kan man jo ikke lave, så derfor må jeg sige, hvad skal man måle det op imod? Hvad er det for en benchmarking, man skal lave på, om et lovforslag bliver vedtaget eller ikke bliver vedtaget. Det kan ikke lade sig gøre i praksis, så derfor bliver det jo altid et spørgsmål om, hvorvidt man i stedet for kunne gøre det, at man kunne bede om at få en årlig redegørelse, man kunne bede om at få en forskningsbaseret undersøgelse af, hvad der så er sket, siden vi vedtog nogle love om f.eks. at skærpe straffene for vold osv. Man kunne sætte en revisionsklausul ind, hvis man synes det vil være relevant, nemlig, at om 3 år holder man hinanden fast på, at der revideres den her lov. Så en revisionsklausul kunne være en mulighed.

Så er der jo selvfølgelig lovovervågning, som findes ikke ret ofte, men det findes. Men hvorfor skulle man dog lægge sig fast på at sige, at det kun skal være lovovervågning. Det skal være systematisk, og deri må ligge, at det skal være på hvert eneste lovforslag, altså en systematisk lovovervågning. Hvorfor skulle man gøre det? Hvis det nu ikke er det mest hensigtsmæssige værktøj i værktøjsskassen lige præcis til det lovforslag, så ville det jo være tosset at gøre det. Så derfor skal man selvfølgelig vurdere fra lovforslag til lovforslag, om der er et sådant behov for efterfølgende at se på, hvad der så skete, og hvis man mener det, så finde ud af, hvilket værktøj man

så skal bruge i den anledning. Det står jo ethvert parti frit for, enhver ordfører frit for at stille det forslag under behandlingen af et lovforslag. Fru Karina Lorentzen kan jo bare sige til et lovforslag om det ene eller det andet: SF stiller et ændringsforslag, der skal være en revisionsklausul, og om 3 år skal vi se på det igen. Det kan man jo bare gøre, og så kan vi få en konkret debat om det konkrete forslag. Der kunne det jo være relevant at gøre det, men at gøre det sådan, at der skal være systematisk lovovervågning af alle forslag, vil være at skyde sig selv i foden, fordi det faktisk fraskriver os en masse andre gode muligheder. Derfor afviser vi forslaget.

Kl. 12:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

En kort bemærkning, fru Karina Lorentzen.

Kl. 12:12

Karina Lorentzen (SF):

Jeg er meget enig i, at den kriminalpræventive virkning ikke er den eneste – hvad skal man sige? – vigtige ting i forbindelse med at have en straf, men jeg synes dog, at det er ret vigtigt, at man har et bedre og bredere grundlag for at vurdere, og jeg synes jo, det ville være meget nyttigt at vide, om man argumenterer ud fra retsfølelsen, eller om man argumenterer ud fra, at man ved, at det her forslag vil kunne ændre noget. F.eks. med hensyn til straffe for vold har man jo skærpet straffene indtil flere gange. Der ville der jo være nogle erfaringer at trække på, som man kunne sætte ind. Jeg mener ikke, at det er helt så kompliceret, som hr. Tom Behnke forestiller sig.

Kl. 12:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:13

Tom Behnke (KF):

Jamen det understreger jo præcis det, som jeg siger, nemlig at når vi herinde vedtager forskellige love, bl.a. lovforslag om at hæve strafferammerne, eller hvor vi meget kraftigt opfordrer domstolene til at sørge for, at strafudmålingerne bliver løftet, er der jo både tale om retsfølelsen, og der er tale om, hvad en rimelig straf for en konkret lovovertrædelse er. Det ligger der også i det. Det har jo sådan set ikke noget med det kriminalpræventive at gøre, men der kan da også godt være noget kriminalpræventivt i det, f.eks. var det tidligere sådan, at man kun fik en bøde, hvis man stjal en bil. Det har den her regering lavet om til, at første gang man stjæler en bil, ryger man 14 dage i fængsel. Det betød stort set, at antallet af biltyverier dagen efter styrteddykkede.